

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń projektu
zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego IZBICKO,
GRABÓW - 2, gm. Izbicko

Gmina Izbicko

Opracowanie:
mgr inż. Sabina Gontarewicz-Dziwińska

Sabina Gontarewicz-Dziwińska

Spis treści

1.	Wprowadzenie	3
1.1.	Podstawa prawna, cel i zakres opracowania	3
1.2.	Opis metod pracy	3
1.3.	Informacje o zawartości i głównych celach projektu MPZP	3
1.4.	Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem MPZP	4
2.	Ocena stanu i funkcjonowania środowiska	4
2.1.	Charakterystyka środowiska	4
2.2.	Stan środowiska i występujące zagrożenia	11
2.3.	Uwarunkowania ekofizjograficzne	15
2.4.	Tendencje przeobrażeń przy braku realizacji MPZP	15
3.	Analiza ustaleń planu i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	15
4.	Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu MPZP na środowisko	16
4.1.	Analiza wpływu ustaleń planu na środowisko	16
4.2.	Oddziaływanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poza obszarem opracowania	17
4.3.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	17
4.4.	Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	17
4.5.	Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń MPZP na środowisko	17
5.	Metody analizy realizacji postanowień projektu planu	19
6.	Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	19
7.	Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie MPZP	20
8.	Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu	20
9.	Streszczenie	21
10.	Spis literatury	21

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania. Oświadczenie autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 wspomnianej ustawy, stanowi załącznik do prognozy.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozę oddziaływania na środowisko sporządza organ opracowujący projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (w skrócie MPZP).

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który został zainicjowany uchwałą Nr XXXII.265.2021 Rady Gminy Izbicko z dnia 27 września 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Izbicko, Grabów - 2. Celem sporządzenia prognozy jest ocena skutków (zarówno negatywnych, jak i pozytywnych), jakie mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów oraz realizacji ustaleń projektu zmiany planu na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami.

W opracowaniu przedstawiono analizę stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów oraz uwarunkowań przyrodniczych. Prognoza ocenia rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i inne ustalenia zawarte w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska oraz ochrony różnorodności biologicznej. Prognoza identyfikuje przewidywane zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

1.2. Opis metod pracy

W trakcie przygotowania niniejszego opracowania rozpoznano walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe, stan środowiska i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Zastosowana w prognozie metoda polega na porównaniu aktualnego funkcjonowania obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń planu.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie planu miejscowego.

Ocenę następstw realizacji ustaleń planu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

1.3. Informacje o zawartości i głównych celach projektu MPZP

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu.

Obecnie na obszarze objętym zmianą planu XXXII.179.2017 Rady Gminy Izbicko z dnia 12 czerwca 2017 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego IZBICKO, GRABÓW-2 i ona jest przedmiotem wprowadzanych zmian.

Zakres zmiany planu obejmuje następujące zmiany:

- zmianę na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) dopuszczalnej maksymalnej wysokości zabudowy, o której mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- umożliwienie lokalizacji zabudowy mieszkaniowej na terenie U-3, na potrzeby właściciela lub pracowników.

1.4. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem MPZP

Na przedmiotowym terenie obowiązuje uchwała nr XXXII.179.2017 Rady Gminy Izbicko z dnia 12 czerwca 2017 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego IZBICKO, GRABÓW-2, dla którego sporządzono prognozę oddziaływania na środowisko.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska

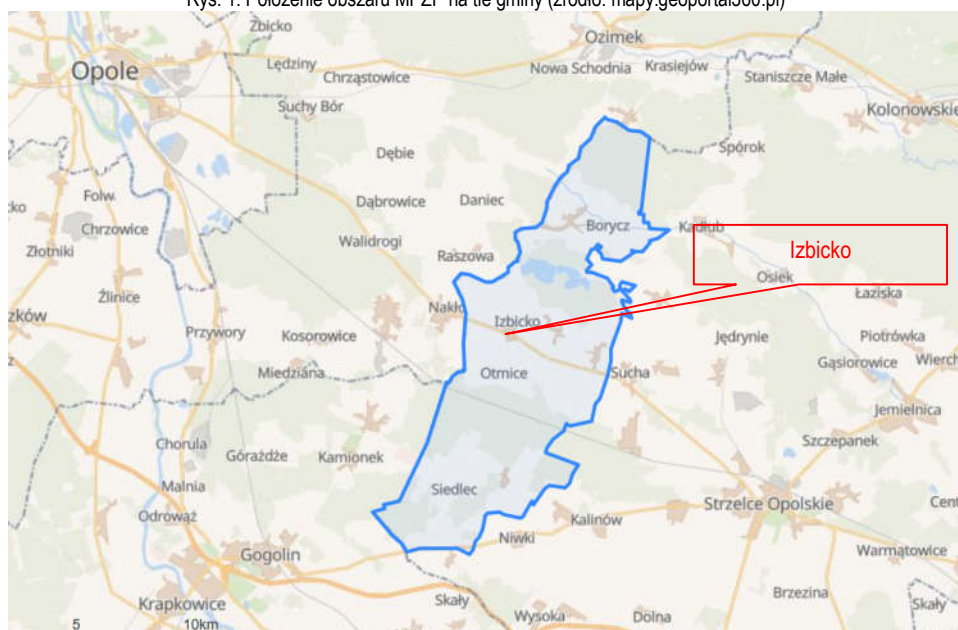
2.1. Charakterystyka środowiska

Położenie geograficzne i administracyjne

Obszar objęty przystąpieniem do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje obręb ewidencyjny Izbicko i Grabów w gminie Izbicko. Przez teren opracowania przebiega główna ruchu przyspieszonego - droga krajowa nr 94, relacji węzeł Zgorzelec (A4) Opole – Strzelce Opolskie – węzeł Korczowa.

Gmina wiejska Izbicko położona jest w centralnej części województwa opolskiego w powiecie strzeleckim pomiędzy Opolem a Strzelcami Opolskimi w sąsiedztwie aglomeracji przemysłowej i wojewódzkiego ośrodka – m. Opola (Opole – 18 km; Strzelce Opolskie – 13 km; Krapkowice – 20 km). Z wszystkimi wymienionymi ośrodkami ma dobre połączenie komunikacyjne poprzez drogę krajową (E-40) i drogi powiatowe. Gmina Izbicko zajmuje powierzchnię 85 km², co lokuje ją pod względem obszaru na 25 pozycji w województwie w grupie gmin wiejskich. Ludność gminy liczy 5.561 mieszkańców. Gęstość zaludnienia wynosi 66 osób/km² i jest znacznie niższa od średniej w województwie opolskim (120 osób/km²). Sieć osadniczą tworzy 11 sołectw – są nimi: Izbicko, Borycz, Grabów, Krośnica, Ligota Czamborowa, Otmice, Poznowice, Siedlec, Sprzęcice, Suchodaniec, Utrata. Największym obszarem sołectwem jest Krośnica, następnie Izbicko i Otmice, najmniejszym Grabów. Najwięcej mieszkańców liczy wieś gminna Izbicko, najmniejsze zaludnienie jest w Grabowie. Położenie obszaru MPZP na tle gminy przedstawia Rys.1.

Rys. 1. Położenie obszaru MPZP na tle gminy (źródło: mapy.geoportal360.pl)

Zagospodarowanie

Dominującą formą zagospodarowania badanego obszaru są użytki rolne. W głównej mierze wykorzystywane są jako pola uprawne, natomiast na mniejszych powierzchniach występują łąki, pastwiska, sady i ogrody przydomowe oraz lasy. Tereny rolne urozmaiczone są rowami melioracyjnymi.

Struktura funkcjonalno-przestrzenna oparta jest przede wszystkim na budynkach mieszkalnych w zabudowie jednorodzinnej i zagrodowej. Są to niewysokie, w głównej mierze wolnostojące budynki wraz z zabudowaniami gospodarczymi i inwentarskimi. W przestrzeni wsi wyróżniają się licznie budynki mieszkalne, mieszkalne oraz mieszkalno – gospodarcze wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

Rzeźba terenu

Rzeźba terenu jest mało różnorodna, część północna gminy to równina przechodząca w płytką nieckę w partii środkowo - zachodniej, niewysokie wzniesienie centrum obszaru i lekkie sfałdowanie powierzchni w kierunku masywu Góry Św. Anny. Pod względem morfologicznym obszar opracowania położony jest w obrębie mezoregionu Równina Opolska, która zajmuje część prawego dorzecza Odry na południe od Stobrawy i na północ od Garbu Ramogórskiego na Wyżynie Śląskiej, wysuwając się klinem na wschód wzdłuż piegu Małej Panwi.

Nie występują tu tereny narażone na osuwanie się mas ziemnych. Charakterystyczną cechą gminy jest jej niespójność geograficzna, spowodowana dużą rozciągłością w osi północ – południe – 20 km, wobec zaledwie 3-6 km rozciągłości w kierunku wschód – zachód.

Budowa geologiczna

Budowa geologiczna terenu jest mocno zróżnicowana, lekkie, piaszczyste w gleby części północnej przykrywają warstwy ilów i kajpru znajdujące się nad mocno spękanym wapieniem triasowym. W części środkowej Gminy, warstwy gleb lekkich przemieszane są bardziej zwartymi utworami gliniastymi, w których zlokalizowane są żyły rud darniowych. W kierunku południowym, warstwy gleby o zmiennej, ale malejącej miąższości, przykrywają utwory wapienia szczelinowego tworzonego głównie przez margle i dolomity.

Powierzchnię terenu budują zwymdione pisaki, porośnięte przez Bory Stobrawskie. Przez środek równiny przepływa Mała Panew, na której w Turawie utworzono zbiornik Jezioro Turawskie o powierzchni 22 km². Wschodnia część równiny Opolskiej przekracza wysokość 200m i wkracza w obręb wyżyn, stanowiąc szlak komunikacyjny ze wschodu na zachód.

Wody powierzchniowe

Gmina Izbicko w całości leży w zlewni II rzędu – rzeki Małej Panwi, prawostronnego dopływu Odry. Cechą tego obszaru jest krańcowe zróżnicowanie gęstości sieci hydrograficznej. W północnej, nizinnej części gminy sieć rzeczna należy do najgęstszych na Opolszczyźnie (1,0 – 1,75 km/km²), występują tu powierzchniowe ciek wodne, rzeki; Jemielnica i Sucha, tutaj też zlokalizowany jest kompleks stawów hodowlanych wkomponowany w obszar lasu mieszanego, pozostałości dawnego łowiska. Natomiast wyżynna, południowa część prawie zupełnie pozbawiona cieków (0,0 – 0,25km/km²). Zróżnicowanie wynika z budowy geologicznej podłoża i jego różnej przepuszczalności.

Rzeka Jemielnica – odwadniająca północną część gminy ma długość całkowitą 51 km, jej przepływ bilansowy w różnych odcinkach jest bardzo zmienny. Rzeka ma przypisany kod jednolitej części wód powierzchniowych (JEW P) – RLRW 600 171 18889 oraz typ abiotyczny - 17 (potok nizinny piaszczysty).

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapach zagrożenia powodziowego, obszar opracowania nie jest zagrożony powodzią.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód ustalone zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy są narzędziem polityki wodnej w Polsce a ich opracowanie wynika z ustaleń Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stanowią podstawę podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz określają zasady gospodarowania wodami w trakcie 6-letniego cyklu planistycznego. Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, według rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Wody podziemne

Jednolite części wód podziemnych

Obszar objęty planem położony jest na obszarze jednostki planistycznej gospodarowania wodami – jednolitej części wód podziemnych (JCWDP) PLGW6000110, na której obowiązują działania określone w planie gospodarowania wodami na

obszarze dorzecza Odry, zgodnie z przepisami odrębnymi, a prowadzenie wszelkich prac na ciekach nie może pogorszyć stanu wód lub uniemożliwić osiągnięcie celu wodno – środowiskowego zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej; Obszar objęty planem znajduje się w granicach śródlądowych zbiorników wód podziemnych, opisywanych dotychczas jako główne zbiorniki wód podziemnych: w całości w G. Z.W.P. Nr 335 "Krapkowice - Strzelce Opolskie" (obszar wymagający wysokiej ochrony) oraz w G.Z.W.P. Nr 333 „Zbiornik Opole-Zawadzkie”

Zgodnie z ustawą Prawo Wodne, dla wód podziemnych ustalono następujące cele środowiskowe:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Klimat lokalny

Klimat terenu Gminy Izbicko kształtuje się pod wpływem położenia geograficznego, rozmieszczenia wód, charakteru rzeźby terenu, rodzaju gleb oraz charakteru szaty roślinnej – jest łagodny, ciepły i w miarę wilgotny, bez nagłych zmian pogody, jest jednym z walorów tego regionu. Rejon Powiatu Strzeleckiego leży na skraju Dzielnicy Wrocławskiej, obejmującej Nizinę Śląską i Dzielnicy Częstochowsko - Kieleckiej. Nizina Śląska jest pod względem temperatur dzielnicą ciepłą. Zima trwa tu około miesiąca, a liczba dni z przymrozkami dochodzi do 100. Pokrywa śnieżna zalega około 40 dni, natomiast suma opadów atmosferycznych wynosi 620mm. Okres wegetacji trwa około 225 dni. Wiatry przeważają z kierunku zachodniego oraz północno - zachodniego i południowo - zachodniego. Średnia ich prędkość wynosi 1 - 2 m/s. Najwyższa temperatura średnia jest w lipcu - 18.6°C, natomiast najniższa w styczniu - 1.1°C. Średnia temperatura roku wynosi 9°C.

Gleby

Budowa geologiczna terenu jest mocno zróżnicowana, lekkie, piaszczyste w gleby części północnej przykrywają warstwy ilów i kajpru znajdujące się nad mocno spękany wapieniem triasowym. W części środkowej Gminy, warstwy gleb lekkich przemieszane są bardziej zwartymi utworami gliniastymi, w których zlokalizowane są żyły rud darniowych. W kierunku południowym, warstwy gleby o zmiennej, ale malejącej miąższości, przykrywają utwory wapienia szczelinowego tworzonego głównie przez margle i dolomity.

Gmina Izbicko jest gminą wiejską o typowo rolniczym charakterze. W strukturze użytkowania gruntów gminnych dominują użytki rolne. Zgodnie z „Rocznikiem statystycznym Województwa Opolskiego 2003r.” (stan na 20.05.2002r.) użytkowanie gruntów w gminie przedstawia się następująco:

- użytki rolne: 4169ha (49,1% powierzchni gminy), w tym: 76% stanowią grunty orne (3168ha); 19,6% łąki (819ha); 4,2% pastwiska (177ha) oraz 0,1% sady (5ha),
- lasy i grunty leśne zajmują 3256ha, co stanowi 38,3% powierzchni gminy. Udział lasów w zagospodarowaniu powierzchni gminy jest zatem znaczący, wyższy od średniego zalesienia kraju (ok. 28%) i województwa (ok. 27%).
- pozostałe grunty i nieużytki zajmują obszar 1068ha, czyli ok. 12,6% powierzchni gminy.

Świat przyrody

Według podziału botanicznego Matuszkiewicza obszar opracowania położony jest w obrębie dwóch krain – Dolnośląskiej, w Okręgu Borów Stobrawskich, Turawskich i /niemodlińskich (północna część gminy_ oraz Górnośląskiej w Okręgu Rybnicko – Strzeleckim. Według podziału na jednostki regionalizacji przyrodniczo – leśnej Trampiera gmina znajduje się w Krainie Śląskiej, Dzielnicy Równiny Opolskiej, Mezoregionie Borów Stobrawskich oraz Dzielnicy Kędzierzyńsko – Rybnickiej, Mezoregionie Chełmskim. Roślinność kształtują zarówno warunki siedliskowe ale przede wszystkim typy gleb (brunatne, rędziny i czarne ziemie) oraz warunki wodne jak również wpływ działalności człowieka. Mimo działalności człowieka rozwijają się zbiorniki roślinne zarówno naturalne (leśne, wodne, szuwarowe) jak i półnaturalne i antropogeniczne (łąkowe, polne, ruderalne). Dominujące są zbiorowiska segetalne oraz leśne.

Wśród lasów przeważają bory mieszane wilgotne, i świeże a także bory wilgotne i olsy. W składzie gatunkowym dominuje sosna, brzoza, świerk, w mniejszym stopniu buk, modrzew, klon, lipa i topola.

Na terenie gminy Izbicko stwierdzono występowanie siedlisk chronionych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 6 listopada 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 8.11.2013 r. poz. 1302):

- wydmy śródładowe z murawami szczerlichowymi (*Spergulo vernalis-Corynephorum*) – niewielkie powierzchnie tych zbiorowisk występują w północnej części gminy;
- suche wrzosowiska (*Calluno-Geniston*, *Calluno-Arctostaphyllion*) – występują na niewielkich powierzchniach na skrajach borów sosnowych w północnej części gminy;
- murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea*) – występują na terenie kamieniołomów w Otmicach i ich najbliższym sąsiedztwie;
- łąka subkontynentalna (*Tilio-Carpinetum*) – występuje miejscami na niewielkich powierzchniach w dolinie Suchej koło Utraty i Ligoty Czamborowej;
- łąka jesionowo-olszowa (*Fraxino-Alnetum=Circaeo-Alnetum*) – występuje na niewielkich powierzchniach w dolinie Suchej i Ptaszkówki, ich dopływach i nad brzegami zbiorników wodnych na całym obszarze gminy.

W gminie Izbicko stwierdzono występowanie roślin i grzybów prawnie chronionych. Występują tu również gatunki rzadkie w skali województwa, regionu i kraju. Część z nich została umieszczona w „Czerwonej księdze roślin naczyniowych województwa opolskiego”, a kotewka orzech wodny *Trapa natans* jako roślina krytycznie zagrożona znajduje się w „Polskiej Czerwonej Księdze Roślin”.

Gatunki chronione

- Bluszcz pospolity *Hedera helix* (nt) - gatunek ten z rodziny araliowatych *Araliaceae* jest jednym z niewielu naszych rodzimych pnączy, występuje stosunkowo często w lasach liściastych i parkach, m.in. w Izbicku, Utracie, Otmicach, Ligocie Czamborowej.
- Dziewięsił bezłodygowy *Carlina acaulis* (GŚ-R, O-VU) - to gatunek z rodziny astrowatych *Asteraceae* spotykany najczęściej na suchych łąkach i ciepłolubnych murawach. Kilkadziesiąt osobników tego gatunku stwierdzono na obrzeżach kamieniołomów w inicjalnej postaci murawy kserotermicznej w Otmicach.
- Grażel żółty *Nuphar lutea* (GŚ-R, O-LR) - jest to wieloletnia roślina wodna z rodziny grzybieniovatych *Nymphaeaceae*. Grażel żółty występuje w jeziorach, stawach i starorzeczach; stwierdzony w stawach hodowlanych koło Utraty i w Boryczy. - Kotewka orzech wodny *Trapa natans* (PL-E, GŚ-E, O-VU) - to gatunek z rodziny kotewkowatych *Trapaceae*, występujący w różnego rodzaju zbiornikach wodnych; jego nieliczne występowanie stwierdzono w Jeziorze Dużym koło Utraty. Stanowisko to było niegdyś największym w Polsce. W latach 1970–1979 występowało tu około 2 milionów okazów, a płyty jej zespołu zajmowały wielohektarowe powierzchnie. Obecnie stwierdzono tu około 100 osobników tego gatunku na powierzchni kilkudziesięciu metrów kwadratowych.
- Kruszczyk szerokolistny *Epipactis helleborine* (GŚ-R, O-LR) - to wieloletni storczyk z rodziny *Orchidaceae*, spotykany najczęściej na skrajach dróg, rzadziej w różnego rodzaju lasach oraz w zaroślach; pojedyncze osobniki tego gatunku stwierdzono w lesie liściastym na północ od Ligoty Czamborowej.
- Paprotka zwyczajna *Polypodium vulgare* (GŚ-R, O-LR) - to niewielka paproć dorastająca do 20-50 cm wysokości, reprezentująca rodzinę paprotkowatych *Polypodiaceae*; nieliczne występowanie paprotki zwyczajnej stwierdzono w niewielkim kamieniołomie na południe od Otmic.
- Wawrzynek wilczelyko *Daphne mezereum* (GŚ-V, O-LR) - to rozgałęziony krzew z rodziny wawrzynkowatych *Thymelaeaceae* o różowych, wonnych kwiatach, osadzonych gęsto wzdłuż pędów; gatunek ten został stwierdzony w lasach i zaroślach w sąsiedztwie stawów hodowlanych koło Utraty i Ligoty Czamborowej. - Widłak jałowcowaty *Lycopodium annotinum* (GŚ-V, O-VU) - to bylina z rodziny widłakowatych *Lycopodiaceae*, rosnąca w cienistych, mszystych borach świerkowych i jodłowych; występuje nielicznie w borze sosnowym na północ od Krośnicy.
- Buławnik czerwony *Cephalanthera rubra* (O-CR, KW-CR, PL-EN) – wieloletnia bylina kłączowa, w woj. opolskim znany był z 20 stanowisk, obecnie tylko z 3, występuje w lasach liściastych, głównie bukowych, rzadziej w zaroślach i borach mieszanych; stwierdzono trzy osobniki tego gatunku w SE części starego kamieniołomu w pobliżu stacji kolejowej Kamień Śląski.
- Szafirek miękolistny *Muscari comosum* (PL-R, O-CR) – roślina cebulowa z rodziny *Liliaceae*, występuje w miejscach suchych jako składnik zbiorowisk murawowych i okrajkowych, w woj. opolskim obserwowany był jedynie na dwóch stanowiskach – w Otmicach i w Gogolinie, w 2012 r. nie potwierdzono stanowiska w Otmicach. - Orlik pospolity *Aquilegia vulgaris* (GŚ-R, O-EN) – dekoracyjna bylina z rodziny jaskrowatych *Ranunculaceae* rosnąca najczęściej w lasach liściastych, na zrębach i kamienistych zboczach, często na podłożu wapiennym, występuje w rozproszonym głównie w murawach i zaroślach kserotermicznych, m.in. w nieczynnym kamieniołomie na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski.
- Przyłaszczka pospolita *Hepatica nobilis* (O-LR) – dekoracyjna bylina reprezentująca rodzinę jaskrowatych *Ranunculaceae*, rośnie w lasach liściastych, szczególnie na podłożu wapiennym, stwierdzono stanowisko na skraju lasu sosnowego z gatunkami liściastymi w podszyciu w lasach na granicy Otmic i gm. Gogolin oraz w okolicach Siedlca.
- Barwinek pospolity *Vinca minor* L. (O-LR) – gatunek z rodziny toinowatych *Apocynaceae*, zaliczany do krzewinek, jest składnikiem lasów liściastych, niszczonego ze względu na wartość dekoracyjną, dwa płyty barwinka odnaleziono na skrajach drzewostanów w pobliżu drogi powiatowej z Otmic do Kamienia Śląskiego. - Pierwiosnek lekarski *Primula veris* (GŚ-R, O-LR) – bylina z rodziny pierwiosnkowatych *Primulaceae*, rośnie na murawach, w zaroślach, widnych lasach i ich skrajach, przeważnie na podłożu wapiennym; 20 osobników tego gatunku stwierdzono w rowie przydrożnym na południe od Otmic, oraz w zaroślach na południowy zachód od Siedlca.

- Przytulnia wonna *Galium odoratum* (O-nt) – wieloletnia roślina z rodziny marzanowatych Rubiaceae, występująca dość licznie w lasach łąkowych i grądowych oraz w buczynach, dwie populacje przytulii odnaleziono na skraju lasu k. starego kamieniołomu na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski, występuje także w okolicach Siedlca. - Porzeczka czarna *Ribes nigrum* (GŚ-R, O-LR) - jest to krzew z rodziny agrestowatych Grossulariaceae, wydzielający charakterystyczną, intensywną woń. Na terenie gminy porzeczka czarna występuje nielicznie w lasach łąkowych w sąsiedztwie stawów hodowlanych na północ od Ligoty Czamborowej.

W granicach gminy Izbicko stwierdzono również występowanie zagrożonych i objętych ochroną gatunków grzybów :

- murszak rdzawy *Phaeolus schweinitzii*, kilka stanowisk pod modrzewiami w borze mieszanym od Krzyżowej Doliny;
- cztery sosnowy *Phellinus pini*, kilka stanowisk na sośnie w borze sosnowym od Krzyżowej Doliny;
- lakownica europejska *Ganoderma australe*, stanowisko wewnątrz wypróchniałego pnia żywej lipy przy drodze ze Sprzęc do Siedlca;
- purchawnica olbrzymia *Langermannia gigantea*, 2 stanowiska na grobli stawu w Utracie.

Gatunki rzadkie

Na terenie gminy Izbicko występują również gatunki rzadkie w skali województwa i regionu. Najciekawsze z nich to:

- Lepięznik różowy *Petasites hybridus* (O-LR) - jest to bylina należąca do rodziny złożonych Asteraceae, spotykana w nadbrzeżnych zaroślach oraz w innych wilgotnych i zacienionych miejscach; lepięznik różowy został stwierdzony na brzegu strumienia w Suchodańcu i w sąsiedztwie Jeziora Dużego koło Utraty.
- Łuskiewnik różowy *Lathraea squamaria* (GŚ- R, O-LR) - jest to pasożytnicza bylina leśna reprezentująca rodzinę trędownikowatych Scrophulariaceae. Rośnie w lasach liściastych w sąsiedztwie stawów hodowlanych na północ od Ligoty Czamborowej.
- Nasięźrzał pospolity *Ophioglossum vulgatum* (GŚ-V, O-VU) - to roślina z rodziny nasięźrzałowatych Ophioglossaceae, związana z siedliskami wilgotnymi; występuje nielicznie na łące w sąsiedztwie wyschniętego stawu na zachód od Grodziska.
- Okrężnica bagienna *Hottonia palustris* (GŚ-R, O-LR) - jest to bylina wodna o czołgającym się po dnie kłęczu i wzniesionych łodygach długości 20-60 cm. Reprezentuje rodzinę pierwiosnkowatych Primulaceae; stwierdzono jej nieliczne występowanie w Suchej i jej dopływach, rowach opaskowych stawów hodowlanych koło Utraty oraz w Ptaszkówce.
- Ożanka pierzastosieczna *Teucrium botrys* (GŚ-V, O-VU) - gatunek reprezentujący rodzinę wargowych Lamiaceae; kilkaset osobników tego gatunku stwierdzono w kamieniołomie na zachód od Otmic w inicjalnej postaci murawy kserotermicznej.
- Ponikło jajowate *Eleocharis ovata* (PL-V, GŚ-V, O-EN) - gatunek z rodziny turzycowatych Cyperaceae, występujący dosyć rzadko na torfowiskach, brzegach wód i na dnach wyschniętych stawów hodowlanych; dosyć licznie na dnie wyschniętego stawu na zachód od Grodziska.
- Rzęśl hakowata *Callitriche hamulata* (GŚ-V, O-VU) - jest to bylina wodna należąca do rodziny rzęślowatych Callitrichaceae; gatunek ten został stwierdzony w Jemielnicy, Suchej i Ptaszkówce.
- Turzyca ciborowata *Carex bohémica* (PL-V, GŚ-R, O-EN) - jest to luźnodarniowa roślina trwała wysokości 5-50 cm reprezentująca rodzinę turzycowatych Cyperaceae; występowanie stwierdzono na dnie wyschniętego stawu na zachód od Grodziska i na północ od Ligoty Czamborowej.
- Turzyca wiosenna *Carex carophyllacea* (GŚ-V, O-VU) – roślina osiągająca wysokość do 25 cm z rodziny turzycowatych Cyperaceae, rośnie w miejscach suchych i zasobnych w węglan wapnia; ok. 150 osobników tego gatunku występuje w starym kamieniołomie k. stacji kolejowej Kamień Śląski.
- Zachyłka Roberta *Gymnocarpium robertianum* (GŚ-R, O-EN) - gatunek z rodziny paprotkowatych Polypodiaceae, występujący na skałach, piargach i stromych zboczach na podłożu wapiennym; kilkaset osobników tego gatunku stwierdzono na południowym zboczu kamieniołomu na zachód od Otmic.
- Żabieniec trawolistny *Alisma gramineum* (PL-R, GS-E, O-CR) - gatunek z rodziny żabieńcowatych Alismataceae, występujący na brzegach wód stojących lub wolno płynących; nieliczne występowanie stwierdzono na dnie wyschniętego stawu na zachód od Grodziska.
- Pięciornik biały *Potentilla alba* (GŚ-V, O-EN) – bylina należąca do rodziny różowatych Rosaceae, rośnie w widnych lasach i ich skrajach, w kserotermicznych murawach i zaroślach; w rozproszeniu, ok. 50-osobnikowa populację tego gatunku stwierdzono na obrzeżach starego kamieniołomu na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski.
- Skalnica trójpalczasta *Saxifraga tridactylites* (GŚ-V, O-EN) – jednoroczna roślina z rodziny skalnicowatych Saxifragaaceae, tworząca pionierskie zbiorowiska epilityczne na skałach i gruzowiskach; stanowiska tego gatunku znane są jedynie z okolic Masywu Chelmu, w tym kamieniołomu na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski, gdzie występuje w kilku płatach na powierzchni ok. 5 m².
- Marzanka barwierska *Asperula tinctoria* (O-EN) – bylina kłęczowa z rodziny marzanowatych Rubiaceae, występuje w widnych lasach, zaroślach a także w murawach; populację 20 osobników tego gatunku odnaleziono w starym kamieniołomie na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski.
- Marzanka pagórkowa *Asperula cynanchica* (GŚ-V), O-VU) – reprezentuje rodzinę marzanowatych Rubiaceae, występuje przede wszystkim w murawach kserotermicznych, rzadziej w widnych lasach, zaroślach i ich skrajach; populację ok. 30

osobników tego gatunku odnaleziono w starym kamieniołomie na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski.

- Krzyżownica gorzkawa *Polygala amerella* (O-VU) – niewysoka roczna lub dwuletnia roślina, przedstawiciel rodziny krzyżownicowatych *Polygalaceae*, występuje na świeżych i wilgotnych łąkach, skrajach lasu i w zaroślach, wyjątkowo – w zbiorowiskach murawowych, ok. 100 osobników populacji tego gatunku stwierdzono w starym kamieniołomie na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski.

- Dąbrówka kosmata *Ajuga genevensis* (O-LR) – gatunek z rodziny wargowych *Lamiaceae*, rosnący najczęściej na suchych wzgórzach i łąkach na niżu, 50-osobnikowa populacja dąbrówki kosmatej została odnaleziona w starym kamieniołomie na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski.

- Fiołek kosmaty *Viola hirta* (O-LR) – niewielka bylina kłączowa z rodziny fiołkowatych *Violaceae*, roślina typowa dla muraw kserotermicznych, ciepłolubnych zarośli i widnych lasów; 60 osobników populacji tego gatunku stwierdzono w starym kamieniołomie na SW od stacji kolejowej Kamień Śląski.

Świat zwierząt

Obszar gminy Izbicko pod względem różnicowania świata zwierząt jest stosunkowo bogaty. Obok zwierząt pospolitych występuje tu wiele gatunków chronionych oraz rzadkich w skali kraju. Część z nich znalazła się na „Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce”.

W gminie Izbicko występują również stosunkowo liczne gatunki płazów i gadów. Spotkać tu można traszkę zwyczajną *Triturus vulgaris*, żabę trawną *Rana temporaria*, żabę wodną *Rana esculenta*, ropuchę szarą *Bufo bufo*, ropuchę zieloną *Bufo viridis*, rzekotkę drzewną *Hyla arborea* oraz coraz rzadszego kumaka nizinnego *Bombina bombina* (GŚ-E). Spośród gromady gadów - występują trzy gatunki jaszczurek: jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, jaszczurka żyworodna *Lacerta vivipara* oraz padalec zwyczajny *Anguis fragilis* (GŚ-R);

również węże: zaskrońca *Natrix natrix* (GŚ-R) i żmiję zygzakowatą *Vipera berus* oraz bardzo rzadkiego gniewosza plamistego *Coronella austriaca* (GŚ-E), który został stwierdzony w kamieniołomie na zachód od Otmic. Z wielu gatunków ptaków lęgowych, do najbardziej interesujących należy derkacz *Crex crex* (GŚ-V), który jest zagrożony w skali światowej. Występuje on na podmokłych łąkach w dolinie Jemielnicy. Na suchych łąkach oraz na nieużytkach oraz w kamieniołomach występuje kłaskawka *Saxicola torquata* (GŚ-R), pokłaskawka *Saxicola ruberta* (GŚ-R) i białozytka *Oenanthe oenanthe* (GŚ-R). Na stawach hodowlanych koło Utraty oraz w ich najbliższym sąsiedztwie znajdują się stanowiska lęgowe bąka *Botaurus stellaris* (PL-V, GŚ-V), bocian czarny *Ciconia nigra* (PL-R, GŚ-R), błotniak stawowy *Circus aeruginosus* (GŚ-R), zimorodek *Alcedo atthis* (GŚ-R) i perkoz rdzawoszyi *Podiceps grisegena* (GŚ-R). Na jednej z wysp znajduje się również kolonia lęgowa mewy śmieszki *Larus ridibundus*.

W trakcie badań terenowych, przeprowadzonych w 2012 r. na powierzchni i w okolicach złoża wapieni „Tarnów Opolski – Wschód” (w kompleksie leśnym pomiędzy Otmicami i Siedlcem) zaobserwowano 41 gatunków ptaków lęgowych, w tym 3 gatunki lęgowe, umieszczone w załączniku 1 Dyrektywy Ptasiej:

- Turkawka *Streptopelia turtur*,
- Dzięcioł czarny *Dryocopus martius*,
- Gąsiorek *Lanius collurio*.

W gminie Izbicko stwierdzono występowanie przedstawicieli 6 rzędów ssaków. Rząd owadożernych reprezentuje chroniony kret *Talpa europaea* i jeż zachodni *Erinaceus europaeus*, występujące na terenie całej gminy, ryjówka aksamitna *Sorex araneus*, zamieszkująca wilgotne środowiska leśne i zaroślowe oraz rzesorek rzeczek *Neomys fodiens*, żyjący nad brzegami Jemielnicy. Do rzędu drapieżnych zaliczają się takie gatunki jak: lis *Vulpes vulpes*, kuna leśna *Martes martes* oraz wydra *Lutra lutra* (PL-R, GŚ-V) stwierdzona w stawach hodowlanych koło Utraty. Wszystkie te gatunki są drapieżnikami i wywierają znaczący wpływ na populacje innych grup zwierząt: ptaków i drobnych ssaków. Rząd zająco kształtnych reprezentuje tylko jeden gatunek: zając szarak *Lepus capensis*, którego coraz rzadziej spotyka się w krajobrazie otwartym. Najliczniejszym w gatunki rzędem są gryzonie. W lasach spotyka się takie gatunki jak nornica ruda *Clethrionomys glareolus* czy mysz leśna *Apodemus flavicollis*. W suchych środowiskach spotkać można mysz polną *Apodemus agrarius*. W stawach hodowlanych stwierdzono występowanie karczownika *Arvicola terrestris*. Dzik *Sus scrofa*, jeleni *Cervus elaphus* i sarna *Capreolus capreolus*; gatunki te spotyka się na obszarach leśnych, na ogół nielicznie. W trakcie wspomnianych wyżej badań terenowych, przeprowadzonych w 2012 r. w lasach na południe od Otmic, odnotowano występowanie 8 gatunków chronionych nietoperzy:

- Borowiec wielki *Nyctalus noctula*,
- Mroczek późny *Eptesicus serotinus*,
- Mopek *Barbastella barbastellus*,
- Karlik większy *Pipistrellus nathusii*,
- Karlik mały *Pipistrellus pipistrellus*,
- Gacek brunatny *Plecotus auritus*,
- Nocek duży *Myotis myotis*.

Szczególnie licznie występuje borowiec wielki, mniej liczny jest mroczek późny. Jest to pewna osobliwość przyrodnicza z uwagi na stosunkowo młody wiek drzewostanów i dominację sosny, z czym wiąże się niewielka liczba dziupli. Dotychczas występowanie nietoperzy na tym terenie wiązano z głównie z kilkoma niewielkimi bunkrami wokół lotniska w Kamieniu Śląskim oraz wieżą kościoła w Siedlcu, co jednak nie wyjaśnia dostatecznie stosunkowo licznej populacji tych zwierząt.

Prawne formy ochrony przyrody

W granicach gminy Izbicko znajduje się:

Obszar NATURA 2000 „Kamień Śląski” SOO „Kamień Śląski” (PLH 160003), obejmuje obszar 832,4 ha na pograniczu wsi Siedlec i wsi Kamień Śląski w gm. Gogolin. W ogólnej powierzchni:

- 51% stanowią grunty orne, - 35% zajmuje lotnisko w Kamieniu Śląskim,

- 8% zajmują łąki świeże (*Arrhenatherion elatioris*) użytkowane ekstensywnie i murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea*), - 6% to lasy, głównie iglaste.

Blisko 50 % powierzchni SOO „Kamień Śląski” wkracza na obszar wsi Siedlec w gm. Izbicko. Część łąk w obrębie lotniska i w jego otoczeniu, zarasta w wyniku spontanicznej sukcesji (zakrzewienia). W latach 70. XX wieku była tu zlokalizowana ostatnia duża kolonia susła moręgowanego w Polsce. Obecnie teren ten jest miejscem pierwszych wsiedleń tego gatunku w ramach programu reintrodukcji susła moręgowanego (*Spermophilus citellus*) w Polsce. Na obszarze tym występuje też kilka gatunków roślin chronionych i zwierząt o znaczeniu regionalnym. Wschodnia część SOO „Kamień Śląski”, znajdująca się w granicach gm. Izbicko (ok. 400 ha), użytkowana jest jako grunty orne z niewielkimi enklawami zadrzewień, zakrzewień i lasów śródpolnych.

Potencjalne zagrożenia obszaru „Kamień Śląski” mogące wpłynąć znacząco negatywnie na przedmiot ochrony i spójność obszaru Natura 2000, wiążą się ze zmianami formy użytkowania gruntów. Zagrożenie to należy odnieść głównie do lotniska i otaczających go powierzchni murawowych. Natomiast ewentualna zamiana przeważających w obszarze gruntów ornych na trwałe użytki zielone byłaby pożądana z punktu widzenia celów obszaru Natura 2000. Przekształcenie kilkuset hektarów gruntów ornych w jakąkolwiek formę trwałych użytków zielonych raczej jednak nie wchodzi w rachubę, ze względów fizjograficznych (słabe uwilgotnienie gleb) i ekonomicznych (brak odpowiedniego zainteresowania chowem bydła). Z kolei dosyć prawdopodobne jest w przyszłości zaniechanie upraw rolnych na najmniej żyznych glebach V i VI klasy, stanowiących większość SOO „Kamień Śląski” w Siedlcu. Wywoła to procesy naturalnej sukcesji leśnej, których celowe powstrzymanie na tak dużym obszarze będzie trudne i kosztowne. Już obecnie zagrożeniem dla zachowania głównego waloru (susła moręgowanego) jest naturalna sukcesja na murawach ciepłolubnych, na których zaprzestano koszenia. Inne zagrożenia mogą się wiązać z presją drapieżniczą np. lisów i psów oraz z intensywną penetracją ludzką. SOO „Kamień Śląski” podlega ochronie prawnej, użytkowanie terenów w granicach obszaru musi być zgodne z planem zadań ochronnych, wprowadzonym zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kamień Śląski PLH160003.

Otulina Parku Krajobrazowego „Góra św. Anny” Park Krajobrazowy „Góra św. Anny” przylega bezpośrednio do południowej granicy gminy Izbicko na odcinku kilku kilometrów. Zajmuje obszar 5050 ha, jego otulina – 6374 ha. Utworzony został uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu nr XXIV/193/88 z dnia 26 maja 1988 r. Kulminacyjnym wzniesieniem jest Góra św. Anny (404 m npm, inne wzniesienia to Biesiec, Kamienna Góra, Wysocki Las, Poręba i Stoki. Na bogatą rzeźbę terenu składają się liczne suche doliny, głębokie wąwozy, zalesione wzgórza, leje i misy krasowe. Na obszarze Parku występuje 440 gatunków roślin naczyniowych, w tym wiele objętych ochroną. Urozmaicona rzeźba i zróżnicowane warunki sprawiają że występują tu gatunki kserotermiczne, reglowe i górskie. Najcenniejsze fragmenty Parku uznano za rezerwy przyrody: „Góra św. Anny”, „Ligota Dolna”, „Lesisko”, „Grafik”, „Boże Oko”, „Biesiec”.

Otulina Parku Krajobrazowego „Góra św. Anny” wkracza w południową część gminy Izbicko w okolicy Sprzęcic, obejmuje m. in. zalesioną górę Szpica (256 m npm), najwyższe wzniesienie na przedpolu Masywu Chełmu. Tereny należące do otuliny zajmują w gminie Izbicko ok. 780 ha i pełnią rolę buforową w stosunku do Parku. Podlegają też ochronie prawnej a ich użytkowanie musi być zgodne z planem ochrony Parku [Dz. Urz. Woj. Op. 2000 r., nr 33, poz. 172]. Planowane jest powiększenie obecnej otuliny Parku, sięgające na północy aż do zabudowy Siedlca, co zobrazowano na rysunku nr 1 studium „Uwarunkowania rozwoju”.

Obszar chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko-Turawskie” Północna część obszaru gminy wchodzi w skład obszaru chronionego krajobrazu „Lasy Stobrawsko -Turawskie”. Utworzono go na mocy uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej nr XXIV/193/88 z dn. 26 maja 1988 r. (znowelizowanej rozporządzeniem Wojewody Opolskiego Nr 0151/P/16/2006 z dnia 8 maja 2006 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie opolskim – Dz. U. Woj. Opol. Nr 33 poz. 1133 ze zm.), w celu ochrony krajobrazu

nizinnego ze zwartymi kompleksami leśnymi, o dużej bioróżnorodności, z obszarami wydмовymi, śródleśnymi stawami, w tym kompleksem leśno-stawowym k/Utraty i Jeziorem Turawskim. Obszar ten stanowi również strefę rekreacji i wypoczynku o randze regionalnej. Obszar chronionego krajobrazu „Lasy Stobrowsko-Turawskie” zajmuje na terenie gminy Izbicko ok. 2700 ha i charakteryzuje się znaczącym stopniem naturalności, o wysokich walorach przyrodniczych.

Pomniki przyrody

Jedynie drzewa pomnikowe w gminie, objęte ochroną prawną [Dz. Urz. Woj. Op. 2000 r., nr 6, poz. 23] znajdują się w kompleksie pałacowo-parkowym w Izbicku. Inne drzewa pomnikowe, zasługujące na objęcie ochroną występują na terenie cmentarza w Izbicku.

Pomniki przyrody w gminie Izbicko

L.p	rej. woj.	Gatunek	Lokalizacja	Wymiary
1.	353	Dąb szypułkowy	Park przypałacowy w Izbicku (dz. nr 235/2)	obwód 429 cm, wysokość 23 m, wiek – 200 lat
2.	364	Wiąz szypułkowy	Park przypałacowy w Izbicku (dz. nr 519/1)	obwód 464 cm, wysokość 29 m, wiek – 200 lat

2.2. Stan środowiska i występujące zagrożenia

Informacje o problemach środowiska istotnych z punktu widzenia projektu MPZP

Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, to:

- emisje zanieczyszczeń atmosferycznych ze źródeł punktowych (użytkowanie instalacji grzewczych o niskiej sprawności opartych o paliwa stałe) i transportu samochodowego napływające z terenów przyległych;
- emisja hałasu z dróg o największym natężeniu ruchu.

Powietrze atmosferyczne

Presje

Zanieczyszczenie powietrza to gazy oraz aerozole (cząstki stałe i ciekłe unoszące się w powietrzu), które zmieniają jego naturalny skład. Mogą one być szkodliwe dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, a także niekorzystnie wpływać na glebę, wody i inne elementy środowiska przyrodniczego.

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł.

Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki, w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapozielonych i niskokalorycznych węgli, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej.

Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM10 i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg.

Podstawy prawne oceny jakości powietrza

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Podstawę oceny jakości powietrza stanowi określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu poziomy substancji w powietrzu: dopuszczalne, docelowe, celów długoterminowych oraz alarmowe. Ocenę jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi wykonano dla następujących zanieczyszczeń: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, benzenu, pyłu zawieszonego PM10, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w pyłe PM10 oraz pyłu zawieszonego

PM2.5. Badania jakości powietrza na terenie województwa opolskiego prowadzone są przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu.

Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Podział kraju na strefy został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Według tego podziału, omawiany obszar znajduje się w strefie opolskiej. Obecnie obowiązuje podział, według którego strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy), D1 (jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego), D2 (jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Ocena jakości powietrza na terenie gminy

Na podstawie klasyfikacji stref województwa opolskiego za rok 2019 według kryteriów ochrony zdrowia, strefa opolska pod względem poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, i pyłu zawieszonego PM_{2,5}, benzenu, kadmu, arsenu i niklu kwalifikuje się do klasy A, w której nie stwierdza się przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń i zaleca się utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. Natomiast ze względu na zanieczyszczenie, benzo(a)pirenem oraz pyłem zawieszonym PM₁₀ strefa została zakwalifikowana do klasy C, co skutkuje koniecznością opracowywania programu ochrony powietrza.

Na podstawie klasyfikacji stref województwa opolskiego według kryteriów dla ochrony roślin, nie zanotowano przekroczeń dopuszczalnych stężeń dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu. Poziom zanieczyszczenia powietrza na terenach pozamiejskich uzależniony jest w dużym stopniu od napływu zanieczyszczeń z dużych zakładów energetycznych i przemysłowych zlokalizowanych zarówno na terenie kraju, jak i poza jego granicami. Zanieczyszczenia, emitowane z wysokich kominów, są przenoszone z masami powietrza na duże odległości i rozpraszane na znacznym obszarze, przyczyniając się do wzrostu zanieczyszczeń w rejonach oddalonych od źródeł emisji. Podstawowym zadaniem stacji „ekosystemowych”, badających poziom zanieczyszczeń na terenach rolnych, jest określenie stopnia narażenia roślin na zanieczyszczenia powietrza oraz dostarczanie informacji o ich transgranicznym przepływie.

Do obiektów powodujących lokalne zanieczyszczenie powietrza, klimatu akustycznego i wód podziemnych należy zaliczyć: drogę krajową nr 94, duże fermy zwierząt w Poznowicach, Siedlcu i Suchodańcu, a w przypadku hałasu i pylenia – uciążliwy skład i sortownię węgla opałowego w Otmicach. Znaczącym i uciążliwym – szczególnie w sezonie grzewczym – źródłem zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego jest średnia i niska emisja, pochodząca ze spalania niskoenergetycznego węgla w gospodarstwach domowych i niewielkich kotłowniach lokalnych. Ten nośnik energii wpływający niekorzystnie na stan czystości powietrza atmosferycznego, wykorzystywany jest do ogrzewania mieszkań przez około 80-85% gospodarstw domowych w gminie.

Klimat akustyczny

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1). Na analizowanym obszarze identyfikuje się tereny chronione przed hałasem. Są to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami oraz zabudowy zagrodowej.

Brak jest danych pomiarowych wskazujących na poziom kształtowania się hałasu na terenie gminy Izbicko. Można natomiast ogólnie stwierdzić, że stan klimatu akustycznego na większości obszaru planu jest korzystny. Brak tu bowiem stacjonarnych, znaczących źródeł hałasu, mogą być nimi tylko okresowo zakłady rzemieślnicze, w szczególności blacharskie, kamieniarskie i stolarskie oraz bazy sprzętowe.

Relatywnie największy jest hałas komunikacyjny, spowodowany ruchem tranzytowym pojazdów na drodze krajowej nr 94 relacji Zgorzelec - Tarnów. Średni ruch na odcinku Opole – Nogawczyce (węzeł komunikacyjny na autostradzie A-4) wynosi według pomiarów i prognoz na najbliższe lata ok. 5000 – 6000 pojazdów/dobę.

Ponadto na klimat wpływa uciążliwy hałas skład i sortowni węgla opałowego w Otmicach oraz Kopalnia odkrywkowa wapieni „Kamień Śląski” w Otmicach, która generuje uciążliwości związane ze stosowaniem materiałów wybuchowych do odpajania i urabiania skał. Przejawiają się one w postaci hałasu impulsowego.

Tab. 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L _{DWN}	L _N	L _{DWN}	L _N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Jak wyżej zaznaczono przez obszar planu przebiega droga krajowa nr 94. Brak jest informacji na temat oddziaływania tej drogi na otoczenie. Ze względu na wysokie natężenie ruchu i zbyt bliskie usytuowania terenów mieszkaniowych, można spodziewać się występowania przekroczeń dopuszczalnych poziomów dźwięku na terenach wymagających ochrony przed hałasem. Pozostałe drogi cechuje mniejsze natężenie ruchu i nie należy spodziewać się występowania uciążliwości.

Oprócz hałasu komunikacyjnego wpływ na stan środowiska akustycznego może również wywierać hałas z gospodarstw rolniczych, warsztatów, których funkcjonowanie może pogorszyć jakość środowiska akustycznego na terenach przyległych. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska zapewnienie właściwego kształtowania klimatu akustycznego w otoczeniu obiektów przemysłowych i warsztatów rzemieślniczych jest obowiązkiem ich właściciela (lub innego podmiotu posiadającego do nich tytuł prawny). Na mocy art. 141 i 144 ustawy, działalność zakładów nie może powodować przekroczenia standardów emisyjnych, jeśli zostały ustalone, ani też powodować przekraczania standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający ma tytuł prawny, a w przypadku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, poza tym obszarem. W przypadku stwierdzonego pomiarowo przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, spowodowanego działalnością zakładu, wydawana jest przez organy ochrony środowiska decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu. Decyzja ta określa dopuszczalny poziom równoważny A hałasu powodowanego działalnością zakładu oddzielnie dla pory dziennej (6⁰⁰ - 22⁰⁰) i nocnej (22⁰⁰ - 6⁰⁰). Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji wszczyna się z urzędu. W decyzji mogą być określone wymagania mające na celu zachowanie standardów jakości środowiska, a w szczególności rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla całej doby, z przewidywanymi wariantami. Poprawę klimatu akustycznego w środowisku podmioty uzyskują przez wymianę urządzeń na emitujące hałas o mniejszym poziomie, remonty i konserwacje hałaśliwych urządzeń, zastosowanie obudów dźwiękochłonnych źródeł hałasu, tłumików akustycznych, ekranów, zwiększenie izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych w budynkach, likwidację części źródeł hałasu, zmianę lokalizacji głównych źródeł hałasu w stosunku do obiektów i terenów chronionych lub zmiany organizacyjne. Działalność kontrolna WIOŚ w zakresie hałasów przemysłowych przyczynia się systematycznie do zmniejszania ilości obiektów powodujących degradację klimatu akustycznego środowiska.

Na terenie gminy nie prowadzono pomiarów hałasu. Można jednak spodziewać się występowania uciążliwości na terenach mieszkaniowych bezpośrednio graniczących z terenami zakładów rzemieślniczych, zabudowy zagrodowej i warsztatów.

Jednakże przewidywane uciążliwości, ze względu na charakter wprowadzanych zmian, nie będą ich wynikiem.

Jakość wód podziemnych

Badania stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzone są przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu oraz Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie w ramach monitoringu diagnostycznego oraz monitoringu operacyjnego (obejmującego wody o statusie zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego oraz zlokalizowanych na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych).

Obszar objęty planem położony jest na obszarze jednostki planistycznej gospodarowania wodami – jednolitej części wód podziemnych (JCWDP) PLGW6000110, na której obowiązują działania określone w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, zgodnie z przepisami odrębnymi, a prowadzenie wszelkich prac na ciekach nie może pogorszyć stanu wód lub uniemożliwić osiągnięcia celu wodno – środowiskowego zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej; Również znajduje się w granicach śródlądowych zbiorników wód podziemnych, opisywanych dotychczas jako główne zbiorniki wód podziemnych: w całości w G. Z.W.P. Nr 335 "Krapkowice - Strzelce Opolskie" (obszar wymagający wysokiej ochrony) oraz w G.Z.W.P. Nr 333 „Zbiornik Opole-Zawadzkie” i w związku z tym ustala się zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, podziemnych oraz gruntów;

Jakość gleb

Wśród pozostałych gruntów rolnych w gminie dominują kompleksy żytnie: 5-żytni dobry i 6-żytni słaby. W okolicach Sprzęcic duże obszary zajmuje kompleks 4-żytni bardzo dobry. Tylko między Grabowem a Izbickiem, w Suchodańcu i Kolonii Lwowskiej występują większe połacie lepszych gleb kompleksów 3-pszenego wadliwego oraz 2-pszenego dobrego (rędziny). Poza północnym obszarem gleb madowych i czarnoziemnych gleby w gminie Izbicko cechuje stały lub okresowy niedobór wilgoci.

Wśród pozostałych gruntów rolnych w gminie dominują kompleksy żytnie: 5-żytni dobry i 6-żytni słaby. W okolicach Sprzęcic duże obszary zajmuje kompleks 4-żytni bardzo dobry. Tylko między Grabowem a Izbickiem, w Suchodańcu i Kolonii Lwowskiej występują większe połacie lepszych gleb kompleksów 3-pszenego wadliwego oraz 2-pszenego dobrego (rędziny). Poza północnym obszarem gleb madowych i czarnoziemnych gleby w gminie Izbicko cechuje stały lub okresowy niedobór wilgoci.

W badaniach prowadzonych w gminie Izbicko przez Okręgową Stację Chemiczno – Rolniczą w Opolu stwierdzono dość znaczny stopień degradacji chemicznej gleb i niedoboru wielu składników, wpływający na wielkość i zdrowotność osiąganych plonów, pośrednio prawdopodobnie także na pogarszającą się jakość wód podziemnych.

Zakwaszenie gleb:

- gleby kwaśne (pH 4,6 – 5,5) stanowią 20 – 40% ogółu gleb
- gleby bardzo kwaśne (pH < 4,5) zajmują mniej niż 10% powierzchni.

Pod tym względem gmina plasuje się na poziomie przeciętnym w województwie (gleb kwaśnych 38%, bardzo kwaśnych 9%), należy jednak uwzględnić fakt, że duża część gleb w gminie jest genetycznie odporna na zakwaszenie (rędziny i inne gleby wytworzone na skałach wapiennych) zatem areal gleb nadmiernie kwaśnych prawdopodobnie koncentruje się na północy gleby i musi być znacznie wyższy niż średni wynik w gminie. Gleby nadmiernie kwaśne łatwo ulegają erozji, szybko tracą składniki pokarmowe i są bardzo wrażliwe na toksyny i metale ciężkie.

Zawartość przyswajalnego magnezu – 20 - 30% gleb wykazuje bardzo niską zawartość magnezu, taki zły wynik obejmuje tylko 12% gmin w województwie. Wysoki niedobór magnezu w połączeniu z zakwaszeniem całkowicie eliminuje gleby z możliwości produkcji zdrowej żywności.

Zawartość siarki - również pod tym względem gmina należy do grupy 15 gmin o najwyższej w województwie zawartości siarki.

Zawartość metali ciężkich - 62% gleb w gminie wykazuje nieznaczne podwyższenie zawartości kadmu. Gmina Izbicko, wraz z sąsiednimi gminami Ozimek, Chrząstowice, Strzelce Op., Tarnów Op. w tym zakresie wyróżnia się niekorzystnie na tle województwa, chociaż są to jeszcze stężenia jednoznacznie szkodliwe. Pod względem zawartości ołowiu, niklu i cynku nie stwierdzono odchyłań od normy.

Zawartość głównych składników pokarmowych i mikroelementów (% gleb wykazujących niedobór) :

- fosfor 40 - 50%,
- potas 30 - 40%
- bor 70 - 80%
- miedź i molibden 60 - 70%
- mangan 30 - 40%,
- cynk mniej niż 10 %

Struktura zasiewów odzwierciedla jakość rolniczej przestrzeni produkcyjnej. W gminie Izbicko przeważają w zasiewach zbóż - żyto i mieszanki zbożowe, znaczny udział mają uprawy ziemniaków.

Stan użytkowania i gospodarowania Gmina Izbicko charakteryzuje się mało korzystnymi warunkami naturalnymi do produkcji

rolnej. W obszarze gminy dominują gleby najniższych klas bonitacyjnych. Wśród gruntów ornych przeważają grunty V i VI klasy bonitacyjnej, podobnie sytuacja przedstawia się w użytkach zielonych. Grunty orne klasy III a i III b, łąki i pastwiska klasy bonitacyjnej II i III - w ogólnym areale użytków rolnych stanowią zaledwie 0,04%. Waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej oceniana punktowo lokalizuje gminę Izbicko z 62,4 punktami, przy średniej wielkości w województwie opolskim – 87,2 pkt – na odległej 50 pozycji. Struktura zasiewów odzwierciedla jakość rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Podstawową uprawą są zboża, zajmujące ok. 83,0% powierzchni zasiewów. Na uwagę zasługują użytki rolne w dobrej kulturze – stanowiące aż 98,8 % ogółu użytków rolnych w gminie.

2.3. Uwarunkowania ekofizjograficzne

Sprzyjające warunki do wprowadzania funkcji użytkowych na obszarze planu panują na obszarze o niewielkich spadkach terenu, poza występowaniem terenów podmokłych oraz na terenach poza dolinami rzek. Tereny te posiadają sprzyjające warunki geologiczne dzięki obecności nośnych gruntów. Do zainwestowania nie wskazuje się terenów leśnych, zadrzewień oraz potencjalnie bogatych florystycznie terenów użytków zielonych. Do pełnienia funkcji przyrodniczej wskazuje się również teren dolin cieków oraz obszarów zadrzewionych. Zabudowa powinna być sytuowana poza granicami obszarów chronionych. Są to tereny przeznaczone do funkcji przyrodniczej.

Ze względu na położenie obszaru na mapie gminy, jego sąsiedztwo oraz istniejące zagospodarowanie, na przedmiotowym terenie nie jest wskazane lokalizowanie funkcji przemysłowej.

W przyszłym zagospodarowaniu należy unikać wprowadzania funkcji mogących pogorszyć jakość środowiska przyrodniczego, a także środowiska życia mieszkańców gminy. Nie zaleca się wprowadzania działalności i obiektów uciążliwych, w szczególności generujących hałas. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego należy doprowadzić do skanalizowania obszaru. Korzystna jest budowa kanalizacji przed wprowadzeniem nowej zabudowy.

W celu ochrony poprawnego stanu powietrza atmosferycznego proponuje się zastosowanie do ogrzewania budynków niskoemisyjnych i proekologicznych źródeł energii, w tym źródeł odnawialnych.

Zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych i wykorzystanie ich do nawadniania terenów zieleni oraz zasilania poziomu wód gruntowych.

Dla terenów zabudowy chronionej przed hałasem należy określić standardy klimatu akustycznego.

2.4. Tendencje przeobrażeń przy braku realizacji MPZP

W przypadku odstąpienia od sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będącego przedmiotem niniejszej prognozy, omawiany obszar będzie zagospodarowany w dotychczasowy sposób. Utrzymane zostaną funkcje mieszkaniowe, mieszkaniowo-usługowe, rolnicze, które są przewidziane w obowiązującym dokumencie.

Tereny będą mogły zostać zabudowane na podstawie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W obrębie terenów przeznaczonych na zainwestowanie dokonają się przekształcenia środowiska, m.in. zniszczenie pokrywy roślinnej i glebowej, przeobrażenia w rzeźbie terenu spowodowane wykopami pod fundamenty budynków. Możliwa jest wycinka części drzew.

3. Analiza ustaleń planu i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Analizę rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie uchwały dokonuje się pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami ochrony środowiska oraz rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko.

W przedmiotowej zmianie planu miejscowego nie przewiduje się powiększenia arealu terenów zabudowanych. Obecnie, zgodnie z obowiązującym planem miejscowym, część powierzchni gleb może zostać zachowana i posłużyć jako podłoże dla kształtowania terenów biologicznie czynnych na terenach zabudowanych, jednak prawdopodobnie nie będzie wykorzystywana rolniczo.

W zakresie ochrony środowiska i działań minimalizujących potencjalny negatywny wpływ zagospodarowania na środowisko istotne są ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, pozyskiwania ciepła do ogrzewania budynków, ochrony klimatu akustycznego, a także kształtowania terenów zieleni.

Projekt zmiany planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania przedmiotowych zmian.

Zakres zmiany planu obejmuje następujące, niewielkie zmiany:

- 1) w części tekstowej zmianę §8 ust. 4 pkt 2 w sposób umożliwiający lokalizację budynków w odległości mniejszej niż 4m od granicy działki zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) zmianę przeznaczenia działki nr 238/20 z terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) na teren dróg publicznych klasy D (KD);

- 3) zmianę przeznaczenia działek nr 990/1, 990/2, 989/2 z terenu dróg publicznych klasy D (KD) na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN). Część działki nr 989/2 o powierzchni ok. 40 m² pozostawiono w dotychczasowym przeznaczeniu – jako teren drogi publicznej klasy D (KD), gdyż stanowi fragment ul. Kani.

Projekt zmiany planu, ze względu na swój nieznaczny charakter, uwzględnia wskazania zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym. Jest również zgodny z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Izbicko”.

4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu MPZP na środowisko

4.1. Analiza wpływu ustaleń planu na środowisko

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą oddziaływać na przyrodę ani bioróżnorodność:

- zmianę na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) dopuszczalnej maksymalnej wysokości zabudowy, o której mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – na 10m;
- umożliwienie lokalizacji zabudowy mieszkaniowej na terenie U-3, na potrzeby właściciela lub pracowników.

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą dodatkowo oddziaływać na gleby i powierzchnię terenu. Realizacja postanowień obowiązującego dotychczas planu spowoduje przypowierzchniowe przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków. Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy oraz wykonania dróg zostanie zdjęta. W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę planuje się niewysokie obiekty. Niewielkie budynki nie będą wymagały wykonania głębokich wykopów, dzięki czemu przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże. Charakter ukształtowania terenu zostanie zachowany.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą dodatkowo oddziaływać na powietrze atmosferyczne.

Oddziaływanie na klimat lokalny

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą dodatkowo oddziaływać na klimat lokalny.

Na omawianym terenie nie przewiduje się zwiększenia ryzyka wystąpienia zjawisk ekstremalnych, takich jak powódź i susza.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą dodatkowo oddziaływać na klimat akustyczny.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą dodatkowo oddziaływać na wody powierzchniowe i podziemne.

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą dodatkowo oddziaływać na krajobraz, zabytki i dobra materialne.

Oddziaływanie na ludzi

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie pojawią się negatywne skutki oddziałujące na ludzi.

Opis oddziaływań o charakterze skumulowanym

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisję zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery. Hałas powodowany będzie transportem samochodowym na drogach obsługujących ruch w kierunku obszaru zainwestowania oraz wewnątrz omawianego terytorium. Emisje zanieczyszczeń do atmosfery uwalnianych z instalacji grzewczych oraz transportu samochodowego nie spowodują znaczącego zwiększenia stężenia szkodliwych substancji w powietrzu. Niemniej jednak obserwuje się nieznaczny wzrost ilości terenów zabudowanych w sąsiedztwie obszaru planu, co w przyszłości może powodować efekt kumulacji niekorzystnych presji na środowisko np. nadmierną emisję szkodliwych substancji do atmosfery. Mogą to być oddziaływania o charakterze stałym wynikające z ustaleń już obowiązującego na tym terenie planu miejscowego.

4.2. Oddziaływanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poza obszarem opracowania

Na terenie zmiany planu zachowuje się w znacznej mierze obecne ustalenia obowiązującego planu miejscowego – zmiany dotyczą istniejących, już zagospodarowanych terenów i nie będą oddziaływać poza obszarem opracowania:

- zmianę na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) dopuszczalnej maksymalnej wysokości zabudowy, o której mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – na 10m;
- umożliwienie lokalizacji zabudowy mieszkaniowej na terenie U-3, na potrzeby właściciela lub pracowników.

4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru planu nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Ze względu na charakter wprowadzanych zmian uznaje się, że przyjęte w projekcie planu zagospodarowanie nie będzie wywierać negatywnego wpływu na pomniki przyrody. W odniesieniu do drzew obowiązują przepisy ustawy o ochronie przyrody, a także aktów jej powołujących. Obowiązujące przepisy prawne wykluczają możliwość przypadkowego zniszczenia usunięcia czy zniszczenia drzew (obowiązek uzyskania stosownej decyzji).

4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń MPZP na środowisko

Opisane w tekście oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, zgodnie z przyjętymi założeniami, przedstawiono poniżej w formie tabelarycznej. W zależności od potencjalnego wpływu na środowisko dokonano podziału poszczególnych obszarów funkcjonalno-przestrzennych na grupy. Ze względu na charakter zmian, mający marginalne znaczenie dla środowiska odniesiono się również do ustaleń obowiązującego dokumentu, który ulega zmianie.

Funkcje o pozytywnym wpływie na środowisko

Tereny zieleni oraz wód powierzchniowych mają pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, a także środowisko życia mieszkańców. Mają istotne znaczenie dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy. Zieleni wysoka tworzy powierzchnię pochłaniającą zanieczyszczenia atmosferyczne, wytwarzającą tlen i retencjonującą część opadów atmosferycznych. Ponadto wpływa korzystnie na klimat lokalny na terenach rolnych i

zabudowanych. Stanowi schronienie dla zwierząt oraz miejsce wzrostu dziko występujących roślin. Wody płynące tworzą korytarze ekologiczne umożliwiające przemieszczanie się gatunków i genów, stanowią również miejsce życia zwierząt.

Tab. 2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - istniejące i planowane tereny zieleni, w tym lasy, wody powierzchniowe wraz z obudową biologiczną.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	duże
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne

Funkcje nie wywołujące istotnych zmian w środowisku – tereny rolne (Tabela 3)

Istniejące tereny rolne nie będą powodować istotnych zmian jakości środowiska. W dalszym ciągu występować będą zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych powodowane nadmiernym zużyciem nawozów sztucznych i środków ochrony roślin. Ekosystem rolniczy charakteryzuje się niewielkim poziomem zróżnicowania biologicznego, ujednocionym składem gatunkowym wyrównanym poziomem wiekowym zbiorowisk roślinnych. Niemniej jednak może stanowić miejsce pojawiania się związanych z agrocenozą zwierząt (np. ptaków przylatujących na żer). Obecność terenów otwartych sprzyja migracji roślin, zwierząt i grzybów. Z punktu widzenia gospodarki człowieka, utrzymanie tych terenów ma znaczenie dla zachowania przydatnych dla rolnictwa gleb.

Tab. 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny rolne.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	nieodwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
wody	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje powodujące przekształcenia w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (Tabela 4)

Istniejące i planowane tereny zabudowane, a także tereny komunikacji będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwalają na minimalizację potencjalnych negatywnych oddziaływań planowanych funkcji na środowisko. Rozwój funkcji przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej i utraty walorów produkcyjnych gleb. Funkcjonowanie nowych terenów wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów. Ustalenia planu przewidują minimalne udziały powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza duże możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Spodziewać się będzie można nasadzeń ozdobnych gatunków drzew i krzewów. Wprowadzenie zabudowy przyczyni się do nieznacznego przekształcenia morfologii terenu. Możliwa jest likwidacja części terenów zieleni oraz możliwość wycinki drzew i krzewów kolidujących z planowanym zagospodarowaniem.

Przeznaczenie terenów pod planowane funkcje będzie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska, ale pomimo bezpośredniego i stałego charakteru niektórych oddziaływań, przy zastosowaniu nowoczesnych rozwiązań technicznych, przekroczenie standardów jakości środowiska określonych prawem jest mało prawdopodobne. Nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi oraz poszczególnych komponentów środowiska.

Tab. 4. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - istniejące i planowane tereny zabudowane, w tym elementy systemu komunikacyjnego.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe i lokalne	nieodwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	negatywne	miejscowe i lokalne	możliwe do rewitalizacji	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczące
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	nieznaczące
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne i negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

5. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu i zasad jego zagospodarowania, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładów przestrzennych. Oprócz tego prowadzony będzie państwowy monitoring środowiska prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska. W przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji MPZP i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń MPZP powinny być wykonywane okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji MPZP, realizowane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Proponuje się wykonywanie przeglądów co cztery lata.

6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji planu miejscowego należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, w szczególności w zakresie klimatu akustycznego;
- stosowanie do ogrzewania proekologicznych (w tym odnawialnych) źródeł energii, stosowanie urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności i niskim stopniu emisji,
- podłączenie nowych obiektów do sieci kanalizacyjnej,
- zachowanie możliwie jak największej liczby drzew,
- wyposażenie terenów zabudowanych w zieleń.

Uznaje się, że przyjęte w planie miejscowym rozwiązania nie będą powodować negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko oraz jakość życia i zdrowie mieszkańców. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie MPZP

Ze względu na charakter wprowadzanych zmian nie przewiduje się alternatywnych rozwiązań.

Rozwiązaniem alternatywnym jest również brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym gminy oraz oczekiwaniami i potrzebami inwestorów i właścicieli gruntów.

8. Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, który stanowić może narzędzie do realizacji celów ochrony środowiska zawartych w odrębnych dokumentach.

Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m.in.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997r,
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).
- Dyrektywy Unii Europejskiej:

- 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r.,
- Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane z współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru zmiany planu i terenów do niego przyległych.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

9. Streszczenie

Niniejsze opracowanie analizuje i ocenia potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego wieś Izbicko i Grabów w granicach gminy Izbicko.

Obecnie na obszarze objętym zmianą planu obowiązuje uchwała nr XXXII.179.2017 Rady Gminy Izbicko z dnia 12 czerwca 2017 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego IZBICKO, GRABÓW-2 i ona jest przedmiotem wprowadzanych zmian.

Zakres zmiany planu obejmuje następujące zmiany:

- zmianę na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) dopuszczalnej maksymalnej wysokości zabudowy, o której mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – na 10m;
- umożliwienie lokalizacji zabudowy mieszkaniowej na terenie U-3, na potrzeby właściciela lub pracowników.

Ze względu na charakter wprowadzanych zmian nie przewiduje się wpływu na poszczególne elementy środowiska.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania planowanych ustaleń. Środowisko cechuje się poprawnym stanem, jest odporne na degradację i zachowuje zdolność do regeneracji, o czym świadczy sukcesja roślinna na terenach zieleni i występowanie wykorzystywanych rolniczo gleb.

Rozwiązania w zakresie ochrony środowiska uznaje się za skuteczne i zgodne z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska. Efektywne i pełne wdrożenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinno stanowić wystarczające zabezpieczenie przed potencjalnymi negatywnymi, przyszłymi zmianami w środowisku.

10. Spis literatury

Na potrzeby niniejszego opracowania wykorzystano następujące materiały:

1. Program ochrony środowiska dla Gminy Izbicko (Uchwała nr XL/184/2014 Rady Gminy Izbicko z dnia 27 stycznia 2014 r. w sprawie przyjęcia Aktualizacji Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Izbicko na lata 2013-2016 z perspektywą na lata 2017-2020)
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Izbicko (Uchwała Nr VI.30.2015 Rady Gminy Izbicko z dnia 30 marca 2015 r.)
3. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Ligota Czamborowa (Uchwała Nr XIX/107/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r.)
4. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Izbicko i Grabów (uchwała nr XXXIV/172/05 Rady Gminy Izbicko z dnia 17 stycznia 2005 roku)
5. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego IZBICKO, GRABÓW-2 (uchwała nr XXXII.179.2017 Rady Gminy Izbicko z dnia 12 czerwca 2017 roku)
6. Diagnoza stanu środowiska i jego funkcjonowania Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego
7. Informacje o stanie środowiska w województwie opolskim publikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Opolu
8. Procedura sporządzania opracowań ekofizjograficznych w świetle najnowszych regulowań prawnych, M. Kistowski
9. Roczna ocena jakości powietrza w województwie opolskim, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Regionalny Wydział Ochrony Środowiska w Opolu 2019 r.
10. Mapa stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 161 obszarów zamieszczona na portalu Generalnego Inspektoratu Ochrony Środowiska <http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>.
11. Mapy zamieszczone w serwisie <http://mapy.geoportal.gov.pl/imap/>.
12. Bank Danych o Lasach <https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy>.
13. Mapy geologiczne zamieszczone w serwisie Państwowego Instytutu Geologicznego Instytutu Badawczego <http://geologia.pgi.gov.pl>.
14. Informacje pochodzące z serwisu <https://izbicko.pl/3902/strona-glowna.html>

Przytoczone w tekście akty prawne pozyskano ze strony internetowej <http://isip.sejm.gov.pl/>.

Oświadczam, że:

- spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko) (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 z późn. zm.),
- jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f cytowanej wyżej ustawy.

mgr inż. Sabina Gontarewicz-Dziwińska

maj 2022r.